

[Justitsministeren.]

til Lov om Ændring i Lov Nr. 84 af 31. Marts 1928 om Politiets Ordning m. v.

Med disse Lovforslag tilsigtes indført en gennemgribende Ændring i Ordningen af Landets Politivæsen. Den nugældende Politioordning hviler hovedsagelig paa Lov om Politiets Ordning af 31. Marts 1928 (Retsplejelovens Kapitel 11). Efter Retsplejelovens § 111 udøves Politiets Virksomhed, som det er alle bekendt, dels af det for hele Riget fælles Statspoliti, dels af det kommunale Politi, der dog for de sønderjyske Landsdeles Vedkommende erstattes af det under Chefen for Statspolitiet sorterende sønderjyske Ordenspoliti. Af disse to Arter af Politi er det kommunale Politi jo det ældste, ja, indtil 1911 fandtes der overhovedet kun kommunale Politikorps her i Landet. Først i det nævnte Aar oprettedes et for hele Landet fælles Politikorps, der navnlig skulde yde de stedlige Politimyndigheder Hjælp ved Efterforskning og Forfølgning af Forbrydelser samt bistaa ved Opretholdelse af Fred og Orden. Statspolitikorpset var oprindelig meget lille, idet det kun bestod af en Politichef og 36 Mand, men senere er det lidt efter lidt blevet betydeligt forøget, saaledes at det nu bestaar af en Statspolitichef, 3 Politiinspektører og 628 Betjente. Dets Opgave angives i Retsplejelovens § 112 fortrinsvis at være at udføre de Politiet paahvilende Hverv inden for Strafferetsplejen. Det virker altsaa fortrinsvis som et for hele Landet fælles Kriminalpoliti, medens de kommunale Politikorps navnlig har den Opgave at opretholde Sikkerhed, Fred og Orden og at paase Overholdelsen af Love og Vedtægter paa Stedet, dog saaledes at begge Arter af Politikorps skal bistaa hinanden ved Udførelsen af deres Opgaver. Det kommunale Politi er dog paa væsentlige Punkter undergivet Statens Tilsyn og Kontrol, idet det er underlagt Justitsministeren og undergivet Statens Bestemmelser med Hensyn til Antal, Uddannelse o. s. v.

Forinden den nugældende Politilov af 1928, der afløste den ældre Lov af 1919, blev vedtaget, havde der været nedsat en Kommission til Overvejelse af, hvorvidt der var Grund til at ændre den bestaaende Politioordning her i Landet. Kommissionens Betænkning blev afgivet i 1926. Kommis-

sionen, der bestod af et ret stort Antal Medlemmer, var ikke naaet til Enighed om det, der var Hovedspørgsmaalet under Forhandlingen, nemlig om, hvorvidt man skulde bibeholde den hidtil gældende Ordning rent principielt eller gaa over til det, man kalder Enhedspolitiet, altsaa lade Staten helt overtage Politiets Virksomhed som en egentlig Samfundsopgave. Et Flertal stillede Forslag om en saadan Overgang til et fælles Statspoliti, medens et Mindretal holdt paa den bestaaende Ordning. Den daværende Justitsminister sluttede sig til Mindretallet og fremsatte et Lovforslag, der bibeholdt den hidtil gældende Ordning. Dette Lovforslag blev gennemført som Loven af 1928, som jeg nævnte før. Justitsministeren den Gang var ganske vist i og for sig af den Anskuelse, at en Overgang til Statspoliti vilde betyde en Fordel rent politimæssigt set, men han anførte derimod den gamle Betragtning, at en Bibeholdelse af det kommunale Politi vilde bidrage til, at Politiet var i nærmere Kontakt med den lokale Befolkning, og at økonomiske Hensyn talte imod en Overgang til et rent Statspoliti; det sidste kunde man ikke benægte, for det koster mindst 18 Mill. Kr. Naar jeg nu i Overensstemmelse med Kommissionens Flertalsindstilling alligevel fremsætter Forslag til Lov, hvorefter alt Politi fremtidig skal være Statspoliti, er det, fordi Justitsministeriet mener, at denne Reform ikke lader sig udskyde længere. Som Tiderne har udviklet sig, jeg kan ogsaa sige, som Forbrydelserne har udviklet sig, taler efterhaanden saa mange og vægtige Grunde for, at Enhedspolitiet gennemføres, at de Hensyn, der har talt imod, ikke længere bør være afgørende Hindring for Gennemførelse af en saadan Reform.

Den hidtidige Tvedeling af Politiet er dels principielt uholdbar, dels praktisk uheldig. Da den moderne Samfundsudvikling har medført, at Staten ved Love griber ind paa Omraader, der tidligere ordnedes rent lokalt eller kommunalt, og da det tillige er saaledes, at Staten paa Omraader, der stadig ordnes kommunalt — det gælder saaledes f. Eks. med Hensyn til Sundhedsvedtægter og med Hensyn til Politivedtægter —, stræber efter at opnaa Ensartethed, saa er det ogsaa naturligt, at Staten overtager Tilsynet med Overholdelsen af